

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/114/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8417207361
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8417207361.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a sudcov Mgr. Miloša Koleka a JUDr. Moniky Juskovej v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava proti žalovaným: 1/ V. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. XX/XX, XXX XX J. a 2/ X. O., nar. XX. 5. XXXX, bytom Z. XXX/XXX, XXX XX J., o zaplatenie 1.828,08 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok č.k. 10Csp 360/2017-39 zo dňa 13.07.2018 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania.

Žalovaným nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Kežmarok (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol:
- I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú p o v i n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1.186,02 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.186,02 eur od 9. 8. 2015 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 50,- eur, pričom prvá splátka sa stane splatnou 15. deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 15. dňa toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného vyrovňania s tým, že omeškanie s plnením č o i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.
  - II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .
  - III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovaným v 1. a 2. rade v rozsahu 29,76 %, ktorý sú títo žalovaní povinní žalobcovi splniť spoločne a nerozdielne a o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.
2. Žalobca v žalobe žiadal, aby súd uložil žalovaným v 1. a 2. rade zaplatiť mu 1.828,08 eur s 5,05 % úrokom z omeškania od 9.8.2015 do zaplatenia a trovy konania. Žalovaná istina predstavuje nesplatenú istinu a úroky z titulu revolvingovej zmluvy.
- Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 1 ods. 2, 8, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1 až 4, § 54 ods. 1 a 2, § 40 ods. 3, § 43 a ods. 1, § 43 ods. 1, § 44 ods. 1 a 2, § 46 ods. 2, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.
- V odôvodnení uviedol, že žalobca poskytol žalovaným spotrebiteľský úver na základe žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského revolvingového typu č. 8500101287 vo výške 1.500 eur. Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru bola vypísaná dňa 27.01.2015, kedy žalovaní vypísali bod 5 zmluvy „údaje o požadovanom úvere“ a k jej schváleniu došlo veriteľom dňa 30.01.2015 s tým, že do zmluvy v bode 6. boli dopísané údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere. V oboch týchto častiach sú totožné údaje a to poskytnutá čiastka úveru - 1.500,- eur, splatnosť úveru - 42 splátok, mesačná splátka vrátane

úrokov 47,43 eur, mesačná splátka spolu s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá 81,99 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2.142,06 eur, RPMN za úver 26,17 %, ročná úroková sadzba úveru 18,08 %, priemerná RPMN za úver 36,30 %, poplatok za poskytnutie úveru 150,- eur.

Dňa 30. 1. 2015 žalobca vypracoval oznámenie veriteľa o schválení úveru, ktoré mal zaslať aj žalovaným. V ňom vypísal všetky údaje o schválení úveru podľa zmluvy, rozčlenil splátku úveru na istinu a úrok, uviedol dátum splatnosti prvej splátky - 3. 3. 2015 a poslednej 3. 8. 2018. Uvedená je tam aj periodičita splácania - mesačne s dátumom splatnosti v treť deň v mesiaci. Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť bola vyčíslená na sumu 2.142,06 eur. Zo spisu však nevyplýva, že by žalobca toto oznámenie žalovaným aj doručil.

Keďže žalovaní svoj záväzok riadne a včas neplnili žalobca listom zo dňa 16. 7. 2015 oznámil žalovanému 1. rade zosplatnenie úveru v dôsledku omeškania s úhradou splátok č. 3, 4 a 5 vo výške 245,97 eur s tým, že uplynutím 15 dní od jeho doručenia sa stanú splatnými všetky záväzky zo zmluvy. Žalovanému v 1. rade bol tento list doručený 22. 7. 2015.

Zmluva neobsahuje, v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ďalej povinnú náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, Zmluvy neobsahujú ani ďalší povinný údaj, a to podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských - celkovú výšku spotrebiteľského úveru.

Povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. musia byť uvedené v zmluve, čo znamená, že musia byť výsledkom zmluvného konsenzu oboch jej účastníkov, a to odhládnuv od toho, že zmluva nemusí tvoriť jeden dokument, ale pokiaľ niektoré náležitosti zmluvy boli uvedené v tzv. oznámení veriteľa o schválení úveru, ktoré však nebolo podpísané žalovanými, pričom v zmluve nie je ani odkaz na spomínané oznámenie ako súčasť zmluvy, nie je možné prijať záver, že zákonná požiadavka obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavujúca či už splatnosť mesačnej splátky alebo termín konečnej splatnosti úveru, bola zachovaná týmto oznámením. Písomná forma zmluvy musí byť dodržaná aj v procese kontraktácie jednotlivých náležitostí zmluvy. V samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je zmienka o splatnosti mesačnej splátky a o termíne konečnej splatnosti úveru. Pokiaľ tieto náležitosti žalobca uviedol v ďalšom dokumente, bolo potrebné, aby žalovaný tento nový návrh žalobcu ohľadne týchto náležitostí písomne akceptoval. Musí byť totiž dodržaný proces uzatvárania zmlúv podľa § 43 a nasl. Občianskeho zákonníka. Písomná akceptácia žalovaných vo vzťahu k termínu mesačnej splátky a termínu konečnej splatnosti úveru chýba a preto je nutné uzavrieť, že nedošlo k písomnej dohode strán o týchto náležitostiach zmluvy.

Termín konečnej splatnosti úveru musí byť určený dátumovo. Takýto údaj ale v zmluve absentuje, navyše keďže chýba aj údaj o splatnosti jednotlivých splátok a termíne prvej splátky, aj jeho odvodený výpočet je nemožný.

V zmluve je nesprávne uvedený údaj o poskytnutej výške úveru 1.500 eur v dôsledku čoho je nesprávne uvedený aj údaj o celkovej výške úveru. Úver bol poskytnutý za poplatok 150 eur splatný v deň uzatvorenia zmluvy, ktorý bol odpočítaný od poskytnutého úveru, a teda reálne bola poskytnutá suma 1.350 eur.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je poskytnutý spotrebiteľský úver potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

Nepochybne žalobca poskytol žalovaným sumu 1.350 eur a žalovaní uhradili 163,89 eur. Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru zaviazal žalovaných na úhradu úverovej istiny 1.186,02 predstavujúceho rozdiel medzi poskytnutou sumou a uhradenou sumou a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, ktorú sumu povolil žalovaným splácať v mesačných splátkach po 50,- eur.

Keďže sa žalovaní preukázateľne dostali do omeškania so splatením úveru, priznal žalobcovi úrok z omeškania 5,05 % z priznanej sumy od 09.08.2015.

O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP.

2. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal zamietavý výrok prvoinštančného rozsudku a výrok o trovách konania. Namietal, že otázka obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola až donedávna posudzovaná rôzne, pričom k zjednoteniu rozhodovacej praxe súdov Slovenskej republiky podstatne prispelo konanie pred Súdny dvorom Európskej únie vo veci C-42/15. Bezúročný môže byť úver len vtedy, ak ide o náležitosť, ktorej neuvedenie je spôsobilé objektívne spochybníť rozsah záväzku spotrebiteľa. Požiadavka na uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru nie je požiadavkou na presnú dátumovú špecifikáciu. Zákonná

požiadavka uvedenia termínu konečnej splatnosti úveru bola v posudzovanom zmluvnom vzťahu splnená viacerými spôsobmi, a to určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok, spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti. Zmluvné dojednania boli žalovanými osobitne podpísané, odzrkadľujú vôľu byť viazaní ich obsahom. Odrazom zmluvnej slobody je čl. 7 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorého sú za súčasť zmluvy považované aj Oznámenie veriteľa o schválení úveru a splátkový kalendár. Oznámenie o schválení úveru má informatívnu povahu a je potvrdením už dojednaných náležitostí medzi zmluvnými stranami. Nenachádzajú sa v ňom žiadne nové údaje, ktoré by z pohľadu povinnosti obligatórných údajov v spotrebiteľskom úvere mali reálny právny význam.

Vo vzťahu k celkovej výške úveru žalobca uviedol, že z bodu 55 vyplýva, že žalovaní prevzali od žalobcu sumu nižšiu ako bolo uvedené v zmluve, pričom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere spotrebiteľský úver mohol byť poskytnutý aj vo forme započítania. Z tohto dôvodu zákon ako sumu úveru vymedzuje súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o úvere.

Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie v napadnutej časti tak, že žalobe vyhovie a žalovaných zaviazne spoločne a nerozdielne na náhradu trov konania žalobcu v celom rozsahu.

3. Žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu uviedli že sumu ktorú prevzali od žalobcu bola mnohokrát nižšia, priznanú sumu nezaplatia a žiadali vypočítať iba splátky bez navýšeného úroku. V doplnenom podaní zo dňa 10.11.2018 následne uviedli, že sa s rozhodnutím plne stotožňujú a chcú zaplatiť dlžnú sumu tak, ako boli zaviazaní v prvom výroku napadnutého rozsudku.

4. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal napadnuté výroky prvoinštančného rozsudku spolu s konaním, ktoré im predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario.

5. Je nepochybné, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8500101287 zo dňa 30.01.2015 uzatvorená medzi žalobcom a žalovanými je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko žalobca vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaní sú spotrebiteľmi, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z uvedeného je zrejmé, že na predmetnú zmluvu je nutné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Predmetná zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ).

Žalobca v odvolaní namietal dôvody uvedené v prvoinštančnom rozhodnutí, ktoré spôsobujú bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého spotrebiteľského úveru žalovaným a tým aj zamietnutie jeho uplatneného nároku v prevyšujúcej časti.

V súvislosti s údajom podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. a rozsudkom Súdneho dvora vo veci C-42/2015 Home Credit Slovakia, a.s. a Klára Biróová odvolací súd poukazuje na priamy účinok smerníc. Otázka priameho účinku smerníc sa vo všeobecnosti v podstate týka vymedzenia podmienok, za ktorých vnútroštátne orgány môžu určitú normu práva Únie aplikovať priamo, bezprostredne, na prípad, ktorý riešia.

Vzhľadom na existenciu ustálenej judikatúry SD EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami (v tomto konkrétnom prípade veriteľ verius spotrebiteľ) v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci.

Z uvedeného vyplýva, že priamy účinok je tak v zásade možný len v spore medzi jednotlivcom a štátom, kedy sa jednotlivec dovolá svojho práva vyplývajúceho zo smernice.. priamo voči štátu ako subjektu zodpovednému za nesprávne implementovanie smernice.

Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 ods. 2 presne definuje, aké náležitosti, okrem všeobecných (§ 43 Občianskeho zákonníka), musí obsahovať spotrebiteľská zmluva.

Tak explicitne presné ustanovenie akým je ustanovenie § 9 ods.2 písm. f) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy cez prizmu eurokonformného výkladu nemožno ignorovať a tolerovať absenciu termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o absencii údajov o termíne konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ). Termín konečnej splatnosti v zmluve uvedený nie je a tento nemožno určiť ani na základe ostatných údajov uvedených v zmluve, keďže v zmluve je uvedený len počet splátok, periodicita splácania, absentuje však uvedenie dátumu prvej splátky. Keďže nie je zrejmy dátum počiatku povinnosti splácať úver, nemožno určiť ani jeho konečnú splatnosť (§ 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ) a ani termíny jednotlivých nasledujúcich mesačných splátok (§ 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ). S absenciou predmetných náležitostí zmluvy zákon spája sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti (§ 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ).

Pokiaľ žalobca namieta, že údaj o termíne o konečnej splatnosti úveru, termíne prvej a poslednej splátky je obsiahnutý v listine označenej ako „Oznámenie veriteľa o schválení úveru“ ako aj v Splátkovom kalendári, k tomuto odvolací súd udáva, že žalobca nepreukázal doručenie predmetnej listiny do dispozičnej sféry žalovaných a akceptáciu obsahu listiny dlžníkmi. Odvolací súd však pre úplnosť uvádza, že mu je z jeho rozhodovacej činnosti známe (porovn. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/100/2018, 17Co/174/2018, 17Co/155/2018, 17Co/154/2018), že oznámenie o schválení úveru a splátkový kalendár sú vyhotovované dodávateľom - žalobcom až po podpise zmluvy spotrebiteľom. Uvedenie obligatórnych údajov v listinách dodatočne vyhotovených vo forme „Oznámenia...“ nie je postačujúce, nakoľko listiny nie je možné považovať za súčasť zmluvy o úvere, keďže predstavujú jednostranné oznámenie veriteľa, ktoré spotrebiteľ písomne neodsúhlasuje a o jeho obsahu v čase podpisovania zmluvy nemá spotrebiteľ vedomosť. Termín konečnej splatnosti úveru musí byť spotrebiteľovi známy najneskôr v čase, kedy vstupuje do zmluvného vzťahu. V opačnom prípade by sa minulo účinku ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v rozhodnom čase, ktorého cieľom bolo zabezpečiť, aby bol spotrebiteľ v potrebnom rozsahu informovaný o základných skutočnostiach týkajúcich sa zmluvného vzťahu už v čase jeho vzniku. V takomto jednostrannom úkone veriteľa nie je možné jednostranne, bez akceptácie dlžníkov, dopĺňať alebo meniť obligatórne náležitosti predtým uzavretej spotrebiteľskej zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

6. Je tiež zrejme, že údaj o poskytnutej výške úveru je nesprávny, v dôsledku čoho je nesprávny aj údaj o celkovej výške úveru v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. g) ZoSÚ. V zmluve o revolvingovom úvere zo dňa 30.01.2015 je uvedená výška úveru 1.500,- eur, avšak v skutočnosti bola po krátení o 150,- eur poplatku za poskytnutie úveru žalovaným vyplatená len suma 1.350,- eur. Tento postup je nekalou obchodnou praktikou v súlade s rozsudkom NS SR sp. zn. 6Sžo/21/2013, v zmysle ktorého súčasťou celkovej výšky spotrebiteľského úveru nie je poplatok za poskytnutie pôžičky, ktorý má charakter odmeny poskytovateľovi úveru a treba ho považovať za náklady spotrebiteľského úveru. Tento postup veriteľa mohol podstatne narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa k poskytnutej službe - úveru aj podľa výkladu čl. 3 písm. l) a článku 10 ods. 2 Smernice č. 2008/48/ES Súdnym dvorom EÚ. Do celkovej výšky úveru nemožno zahrnúť nijakú zo súm určených ako odmena za záväzky z dôvodu úveru, napr. administratívne poplatky a iné.

7. Vzhľadom na správnosť záveru súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru vznikol žalobcovi nárok len na zaplatenie istiny poskytnutého úveru vo výške 1.186,02 eur, keď žalovaní doposiaľ uhradili 163,98 eura.

O nároku žalobcu súd rozhodol prvým výrokom napadnutého rozsudku, ktorý sa stal právoplatný 26.9.2018.

Vo zvyšku s poukazom na správne závery prvoinštančného súdu a bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010, Z.z., s ktorými sa odvolací súd stotožnil a prvoinštančné dôvody len na zdôraznenie správnosti napadnutého výroku doplnil, podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

8. Správne mu výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti zodpovedá aj správny výrok o trovách konania, ktorý zohľadňuje pomer úspechu strán sporu.

9. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní boli plne úspešní žalovaní, preto im vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.